

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbf.gov.ua, web: www.dbf.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«20» травня 2024 року

Старший слідчий першого відділу Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Тверезовська Тетяна Миколаївна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 4202300000000298 від 27.02.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, керуючись статтями 2, 9, 40, 42, 276–278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Максимову Олексію Станіславовичу, який народився 24.07.1987 року у м. Сімферополь, АР Крим, громадянину України, раніше не судимому, зареєстрованому за адресою: вул. Олександра Маринеско, буд. 7, кв. 27, м. Севастополь, АР Крим,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні наступних кримінальних правопорушень:

- заволодінні вогнепальною зброєю, за попередньою змовою групою осіб, шляхом зловживання службової особи своїм службовим становищем, передбаченому ч. 2 ст. 262 КК України;

- державної зради, тобто діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, а саме – надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, передбаченому ч. 1 ст. 111 КК України (чинна в редакції до 08.04.2014);

- умисні дії, вчинені представником влади, за попередньою змовою групою осіб, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до

інших тяжких наслідків, передбаченому ч. 3 ст. 110 КК України (чинна в редакції до 08.04.2014), вчинених за наступних обставин.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Максимов О.С. станом на 20.02.2014 обіймав посаду міліціонера-підбивника штурмового взводу роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в місті Севастополь (далі – РМОП «Беркут» у м. Севастополі) та мав спеціальне звання – старший сержант міліції.

Максимов О.С., відповідно до статей 1, 10, 20 Закону України «Про міліцію» виконував функції офіційного представника державного озброєного органу виконавчої влади, який має захищати життя, здоров'я, права і свободи громадян, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань, запобігати і припиняти кримінальні правопорушення, тобто являвся представником влади та службовою особою, яка займає відповідальне становище.

Згідно статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» Максимов О.С. був працівником правоохоронного органу, на якого згідно із ч. 2 ст. 19 Конституції України, ч. 1 ст. 3, ч. 1 ст. 5, ст.12, 14 Закону України «Про міліцію», покладено обов'язки діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією і Законами України.

Таким чином, Максимов О.С. відповідно до положень пункту 1 Примітки до статті 364 Кримінального кодексу України (в редакції Закону від 07.04.2011) був службовою особою.

Статтею 20 Закону про міліцію передбачено, що працівник міліції є представником державного органу виконавчої влади.

Працівник міліції при виконанні покладених на нього обов'язків керується тільки законом, діє в його межах і підпорядковується своїм безпосередньому і прямому начальникам. Ніхто інший, за винятком уповноважених службових осіб, у передбачених законом випадках не вправі втручатися в законну діяльність працівника міліції.

Ніхто не має права покласти на працівника міліції виконання обов'язків, не передбачених чинним законодавством.

Згідно з Положенням про спеціальний підрозділ міліції громадської безпеки «Беркут», затвердженим наказом МВС України 24.10.2013 № 1011 (zareєстрований у Міністерстві юстиції України 11.01.2014 за № 19/24796, набрав чинності 28.01.2014, втратив чинність на підставі наказу МВС України від 11.03.2014 № 185), цей підрозділ є підрозділом міліції особливого призначення, який належить до структури міліції громадської безпеки та є структурним підрозділом головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі (пункт 1.1 Положення).

Підрозділ у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правовими актами МВС України, а також цим Положенням (пункт 1.2 Положення).

Діяльність підрозділу організовується в межах його повноважень відповідно до принципів, визначених статтею 3 Закону України «Про міліцію» (пункт 1.3 Положення).

Так, у листопаді 2013 року після прийняття рішення про відмову від підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом та призупинення у зв'язку з цим Кабінетом Міністрів України процесу підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом, починаючи з 22.11.2013, у місті Києві на Майдані Незалежності розпочалися безстрокові мирні зібрання громадян на підтримку європейського вектору зовнішньої політики України.

Поряд з цим, упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У свою чергу, бажаючи припинити вищезазначені зібрання та інші волевиявлення громадян України, колишній Президент України Янукович В.Ф., використовуючи свої повноваження, в порушення ст. 34 Конституції України, організував силовий розгін правоохоронними органами учасників мирних зборів на Майдані Незалежності у м. Києві.

Реакцією суспільства на незаконний силовий розгін стали масові акції протесту на Майдані Незалежності, учасники яких, поряд із протестами проти рішення уряду та колишнього Президента щодо зміни зовнішньополітичного курсу України, протестували проти злочинних дій працівників міліції та представників влади, які організували, здійснили чи допустили свавілля стосовно мирних мітингувальників.

Не бажаючи припинити вчинення злочинів проти громадян, які висловлюють свої політичні погляди та переконання і протестують проти застосування насильства, Янукович В.Ф. спрямовував та керував діями правоохоронних органів, у тому числі шляхом надання протиправних вказівок керівництву Міністерства внутрішніх справ України (далі-МВС України).

На виконання злочинних вказівок, протягом листопада 2013 року – лютого 2014 року керівництво МВС України неодноразово організовували застосування працівниками спецпідрозділу МОП «Беркут» та іншими працівниками правоохоронних органів надмірних силових заходів до протестуючих, в тому числі із застосуванням фізичної сили, спеціальних засобів, та табельної вогнепальної зброї.

Так, 20 лютого 2014 року керівництвом МВС України, всупереч вимогам діючого законодавства прийнято незаконне рішення забезпечити озброєнням працівників відповідних правоохоронних органів вогнепальною зброєю, а саме 5,45 мм. автоматами Калашникова (далі – АКС74У) та бойовими припасами до них, що зберігались на складах Центральної бази ресурсного забезпечення МВС

України по вул. Святошинській, 27 в м. Києві, та відносяться до зброї непорушного запасу, яка використовується для забезпечення розгортання спецформувань МВС України воєнного часу, з метою використання під час силового розгону мирних протестних акцій громадян (за вказаними фактами здійснюється досудове розслідування в рамках іншого кримінального провадження, а також на розгляді Шевченківського районного суду міста Києва перебуває кримінальне провадження № 42015000000002574 від 19.11.2015 за обвинуваченням Степанчука В.М., Діхтяра М.В., Калетина Р.С. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 262, ч. 3 ст. 365 КК України, та Заворотного Р.В. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 262, ч. 1 ст. 263, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 263 КК України (судова справа № 761/9068/17).

У подальшому, у період приблизно з 19.00 год. 20 лютого 2014 року до 05.00 год. 21 лютого 2014 року, керівництвом МВС України організовано видачу вказаної вогнепальної зброї АКС74У на території Адміністрації Президента України за адресою: м. Київ, вул. Банкова, 11, працівникам МОП «Беркут», у тому числі РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі.

Так, відповідно до відомості отримання вогнепальної зброї, складеної працівниками відділу озброєння та спецзасобів Управління матеріального забезпечення Головного управління МВС України у м. Києві, у зазначений період за вказаною адресою, Максимовим О.С. та іншими працівниками РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі у загальній кількості 40 осіб, які на той час були відряджені до м. Києва, після пред'явлення службового посвідчення, отримано під особистий підпис 40 одиниць вогнепальної зброї АКС74У, а саме:

1. Колбіним С.М. (службове посвідчення УСВ – 010417) отримано АКС74У № 842864-85,
2. Чередніченком О.В. (службове посвідчення УСВ 009716) отримано АКС74У № 398109-86,
3. Овчаренком О.М. (службове посвідчення УСВ-011277) отримано АКС74У № 557558-84,
4. Ковальовим М.В. (службове посвідчення УСВ – 011238) отримано АКС74У № 843306-85,
5. Котляровим О.П. (службове посвідчення УСВ – 010433) отримано АКС74У № 398285-86,
6. Мацюцьким О.І. (службове посвідчення УСВ-111150) отримано АКС74У № 841533-84,
7. Кожем'яченком Д.М. (службове посвідчення УСВ – 011392) отримано АКС74У № 841033-85,
8. Максимовим О.С. (службове посвідчення УСВ – 012088) отримано АКС74У № 726143-83,
9. Ковбасом І.І. (службове посвідчення УСВ – 010367) отримано АКС74У №841052-85,

10. Суходольським В.В. (службове посвідчення УСВ – 011246) отримано АКС74У № 841198-85,
11. Амеліним О.Г. (службове посвідчення УСВ – 011339) отримано АКС74У № 398456-86,
12. Ляним М.О. (службове посвідчення УСВ – 012311) отримано АКС74У №556265-85,
13. Кольцовим К.М. (службове посвідчення УСВ – 011395) отримано АКС74У № 398678-86,
14. Рижманом М.М. (службове посвідчення УСВ – 010678) отримано АКС74У № 840651-85,
15. Крючковим М.Г. (службове посвідчення УСВ-011447) отримано АКС74У № 398471-86,
16. Гавриловим І.Л. (службове посвідчення УСВ – 010432) отримано АКС74У № 397732-86,
17. Усенком Ю.Ю. (службове посвідчення УСВ – 011247) отримано АКС74У № 474006-84,
18. Бурдуленком М.О. (службове посвідчення УСВ – 012132) отримано АКС74У № 397318-86,
19. Шиліним О.В. (службове посвідчення УСВ – 011237) отримано АКС74У № 842672-85,
20. Терещенком А.В. (службове посвідчення УСВ – 011585) отримано АКС74У № 840987-85,
21. Саганом Д.В. (службове посвідчення УСВ-012181) отримано АКС74У № 474590-84,
22. Омельченком М.В. (службове посвідчення УСВ-010718) отримано АКС74У № 479848-84,
23. Левшиним О.І. (службове посвідчення УСВ – 011949) отримано АКС74У № 397438-86,
24. Коленком В.І. (службове посвідчення УСВ-011242) отримано АКС74У № 842510-85,
25. Нікішиним А.М. (службове посвідчення УСВ-011841) отримано АКС74У № 398940-86,
26. Старіковим С.Ю. (службове посвідчення УСВ – 011817) отримано АКС74У № 398410-86,
27. Степаненком В.В. (службове посвідчення УСВ – 012305) отримано АКС74У № 398001-86,
28. Пушкіним В.В. (службове посвідчення УСВ – 011902) отримано АКС74У № 340184-83,
29. Мельников В.В. (службове посвідчення УСВ- 010810) отримано АКС74У № 396416-86,
30. Поповичем В.Ю. (службове посвідчення УСВ-011348) отримано АКС74У № 398902-86,

31. Кузнецовим В.А. (службове посвідчення УСВ – 012404) отримано АКС74У № 475364-84,
32. Сірокуловим О.В. (службове посвідчення УСВ – 012201) отримано АКС74У № 396498-86,
33. Голубом Є.В. (службове посвідчення УСВ – 010127) отримано АКС74У № 399758-86,
34. Баланюком О.В. (службове посвідчення УСВ – 010721) отримано АКС74У № 398938-86,
35. Волинцем В.В. (службове посвідчення УСВ – 008519) отримано АКС74У № 558888-84,
36. Ридасвим О.П. (службове посвідчення УСВ-011297) отримано АКС74У № 476462-84,
37. Богоцьким Д.В. (службове посвідчення УСВ – 011264) отримано АКС74У № 397072-86,
38. Руссковим О.О. (службове посвідчення УСВ – 011393) отримано АКС74У № 398069-85,
39. Андрейченком В.М. (службове посвідчення УСВ – 011211) отримано АКС74У № 390133-85,
40. Ртіщевим О.В. (службове посвідчення УСВ – 011271) отримано АКС74У № 841834-85.

Водночас, вказаними працівниками РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі отримано 12 000 набоїв калібру 5,45 мм до вищезазначених автоматів АКС 74У.

20.02.2014 Верховною Радою України прийнято постанову «Про засудження застосування насильства, яке призвело до загибелі мирних громадян України». Цей правовий акт визнав, що дії силових структур були незаконними й висунув до Кабінету Міністрів України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства оборони України й підпорядкованих їм військових і воєнізованих формувань вимогу негайно припинити застосування сили. Заборонити використання будь-яких видів зброї і спеціальних засобів проти учасників акцій протесту.

Ураховуючи вищезазначене, підрозділи МОП «Беркут» повернулись до місць постійної дислокації разом зі зброєю, отриманою у м. Києві за вищезазначених обставин.

У цей час, командир РМОП «Беркут» у м. Севастополі Колбін С.М. вирішив вчинити злочини проти основ національної безпеки України, діючи в інтересах Російської Федерації (далі – РФ), яка з 20.02.2014 розпочала агресію з метою захоплення території України (відносно Колбіна С.М. здійснюється досудове розслідування в рамках інших кримінальних проваджень, у тому числі у кримінальному провадженні № 6202400000000126 від 13.02.2024 за ч. 2 ст. 262, ч. 3 ст. 110 КК України (чинна в редакції до 08.04.2014), а також відносно колишніх працівників РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі

Ковальова М.В., Суходольського В.В., Усенка Ю.Ю. за ч. 2 ст. 262, ч. 1 ст. 111 (чинна в редакції до 08.04.2014), ч. 3 ст. 110 КК України (чинна в редакції до 08.04.2014).

Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII, зокрема статтями 1-3 визначено, що сухопутна територія Автономної Республіки Крим та міста Севастополя є тимчасово окупованою внаслідок збройної агресії РФ з 20 лютого 2014 року.

Мотивами зазначеного умислу було бажання перешкодити євроінтеграційному курсу розвитку України, підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що могло сприяти втраті впливу над політичними процесами в Україні та могло позбавити контролю над її економічною діяльністю, призвести до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету, спрямовану на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, представники влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом підготовки, розв'язання та ведення війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до реалізації вказаного умислу інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу ЗС РФ (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом невстановлених представників влади та службових осіб ЗС РФ, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей РФ, які, на їх думку, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та ЗС РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту РФ (далі – ЧФ РФ), це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС РФ, а тому ведення збройної агресії проти України розпочато на території півострова Крим.

Для ефективної реалізації плану вирішено залучити військовослужбовців ЗС РФ, співробітників інших силових відомств РФ, представників влади і правоохоронних органів України, у тому числі РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі, інших громадян РФ та України. Крім того, з цією ж метою, представниками влади РФ створено та озброєно іррегулярні незаконні збройні формування, групи найманців, якими керували офіцери спецслужб і ЗС РФ та особи з числа громадян України, що мали здійснити пособництво у виконанні плану агресії шляхом вчинення активних дій.

Відповідно до вказаного умислу, його мету планувалося досягти з використанням різних заходів, де застосування військових засобів ретельно приховується.

Так, починаючи з 20 лютого 2014 року для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії РФ території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено приховане вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих озброєних підрозділів ЗС РФ.

У подальшому військовослужбовцями ЗС РФ здійснено захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлено контроль над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для РФ рішень. Крім того здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, військових частин ЗС України, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Протягом лютого-березня 2014 року, на території АР Крим реалізація даного плану здійснювалась через поєднання методів дипломатичного тиску, інформаційно-психологічних операцій, прихованої військової інтервенції, застосування підрозділів ЗС РФ у порушення угод про умови їх перебування на території України, блокади військових частин ЗС України, перешкоджання в'їзду на територію АР Крим представників державної влади України, воєнно-політичної підтримки сепаратистських груп, використання осіб з числа діючих працівників правоохоронних органів України, які зрадили присязі та інших осіб, що мало на меті представити наступну анексію території АР Крим місцевою ініціативою в умовах удаваної кризи легітимності влади в Україні.

Так, 22 лютого 2014 року, незважаючи на відсутність передбачених законом підстав та встановлені законодавством обмеження для працівників правоохоронних органів на участь та виступи на масових зборах громадян, не здійснюючи в цьому місці виконання повноважень з охорони громадського порядку, командир роти міліції особливого призначення «Беркут» у м. Севастополі Колбін С.М., координуючи свої дії з депутатом Верховної Ради України Колесніченком В.В., представником іноземної держави Чалим О.М., за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова, організував шикування особового складу вказаного підрозділу, де Колбін С.М. звернувся до учасників зборів громадян з доповіддю про повернення РМОП «Беркут» в м. Севастополь у пункт постійної дислокації після виконання задач у м. Києві.

У подальшому, 23 лютого 2014 року за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова невстановленими особами, за участі представників місцевих проросійських угруповань, організовано проведення масового зібрання громадян з єдиним питанням обрання наперед визначеного кандидата на неіснуючу посаду «народного мера м. Севастополь» громадянина РФ Чалого Олексія Михайловича. Під час проведення вказаного зібрання, депутатом Верховної Ради України Колесніченком В.В. публічно стверджувався факт «державного перевороту у м. Києві», висловлено заклики до голосування за єдиного кандидата, який забезпечить переговори та захист працівників «Беркуту», оголошено про необхідність створення штабу, що забезпечить фізичний захист мешканців міста, вказано на готовність підрозділу МОП «Беркут» захистити мешканців міста Севастополя від надуманих загроз, які начебто виходять від «радикалів» з іншої території України. За пропозицією організаторів зібрання, учасники мітингу у незаконний спосіб «проголосували» за обрання Чалого О.М. на неіснуючу посаду «народного мера» Севастополя, оголосили про намір встановити контроль над правоохоронними органами міста, закликали РФ про допомогу, створюючи уявні підстави для виправдання вторгнення збройних сил РФ на територію України, оголосили про початок запису у списки добровольців до «загонів самооборони».

Наступного дня, 24 лютого 2014 року Севастопольська міська рада прийняла рішення про незаконне створення для Чалого О.М. посади «голови Координаційної ради з організації управління і забезпечення життєдіяльності Севастополя». В цей же день, невстановленими досудовим розслідуванням особами на будівлі Севастопольської державної адміністрації підняли прапор РФ, на в'їздах до м. Севастополя «загони самооборони» обладнали 7 блокпостів.

Розпорядженням Чалого О.М., як так званого голови Координаційної ради з організації Севастопольського міського управління забезпечення життєдіяльності Севастополя № 1 від 26.02.2014 прийнято рішення про створення «спеціального муніципального підрозділу міліції «Беркут» з покладенням на заступника командира РМОП «Беркут» УМВС України в

м. Севастополь Чередніченка О.В. обов'язків командира цього незаконно створеного збройного формування.

В.о. міністра внутрішніх справ України (Аваков А.Б.) підписав наказ № 144 від 25.02.2014 «Про ліквідацію спеціальних підрозділів міліції громадської безпеки «Беркут», про що оголошено 26.02.2014 року.

Поряд з цим, 26.02.2014 опубліковано та поширено заяву голови Координаційної ради з організації управління і забезпечення життєдіяльності Севастополя Чалого О.М. про створення Антитерористичного центру, відмову влади у м. Києві надати бюджетне фінансування соціальних виплат та оголошено про гарантію виплати заробітної плати співробітникам «Беркуту» за рахунок наявних у міському бюджеті грошових коштів.

В наступному, 27.02.2014 року близько 04.00 год. приміщення Верховної Ради Автономної Республіки Крим (далі- ВР АР Крим) зайняв озброєний зведений загін у форменому одязі та засобах захисту і озброєнням характерним для ЗС РФ, над будівлею піднятий прапор РФ.

Того ж дня, в умовах повного контролю внутрішнього периметру приміщень ВР АР Крим групою осіб з озброєнням та військовою формою, засобами захисту характерними для ЗС РФ та в умовах оточення зовнішнього периметру вказаної будівлі представниками місцевих проросійських угруповань, «загонами самооборони» та козачих парамілітарних організацій, діючи у спосіб, що суперечить положенням Конституції та законів України, у закритому режимі, без належного підтвердження кворуму депутатів, ухвалено постанову ВР АР Крим про проведення 25 травня 2014 року місцевого референдуму з питання: «Автономна Республіка Крим має державну самостійність та входить до складу України на основі договорів і угод».

В подальшому, дата проведення незаконного референдуму перенесена на 16 березня 2014 року та змінено виклад питань щодо входження АР Крим до складу РФ або залишення у складі України. Крім цього, 26.02.2014 прийнято рішення про звільнення голови Ради міністрів АР Крим Анатолія Могильова та призначення на цю посаду Сергія Аксьонова. Обидва рішення суперечили чинному українському законодавству, вчинені з метою захоплення державної влади. Окремо, 06.03.2014 рішенням позачергової сесії Севастопольської міської ради підтримано рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим про призначення на 16.03.2014 загальнокримського референдуму з постановленням питань: «Про входження Криму до складу Росії на правах суб'єкта РФ. Про відновлення Конституції Республіки Крим від 1992 року і залишення Криму у складі України», що суперечило Конституції та законам України.

В рамках реалізації загального плану агресії та його складової у вигляді незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя, з метою усунення перешкод у захопленні та контролі військовослужбовцями ЗС РФ на вищевказаних та інших об'єктах критичної інфраструктури, відверненні можливих контр-заходів з їх деблокування, представниками РФ, зокрема

командувачем ЧФ РФ Вітко О.В., «самопроголошеним мером» м. Севастополя Чалим О.М., та іншими особами, які діяли на виконання наказів, (вказівок, завдань) вищого військово-політичного керівництва РФ, окрім інших сил та засобів залучено працівників правоохоронних органів України, що дислокувались у АР Крим, зокрема командира РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі Колбіна С.М., його заступника Чередніченка О.В., які у свою чергу повинні були залучити до цих злочинних дій інших працівників РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі.

Не пізніше 26 лютого 2014 року особами з числа начальницького складу РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, зокрема, Колбіним С.М., Чередніченком О.В., за невстановлених обставин, досягнуто остаточної згоди з представниками РФ, зокрема командувачем ЧФ РФ Вітко О.В., «самопроголошеним мером» м. Севастополя Чалим О.М., та іншими особами, які діяли на виконання наказів, (вказівок, завдань) вищого військово-політичного керівництва РФ, щодо залучення працівників РМОП «Беркут» у м. Севастополі до здійснення активних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, відповідно досягнутих домовленостей з вищевказаними представниками РФ та іншими особами, які надавали допомогу РФ у веденні підривної діяльності проти України, особовий склад вказаного підрозділу «Беркут» мав перейти в підпорядкування підконтрольної представникам РФ самопроголошеної влади м. Севастополя та у взаємодії з підрозділами ЗС РФ, а також керованими представниками РФ загонами, до складу яких входили громадяни РФ та представники місцевих проросійських організацій, спільно вчинити ряд активних дій: блокування автошляхів, перешкоджання вільному пересуванню, затримання та застосування насильства стосовно представників державної влади та місцевого самоврядування України, працівників правоохоронних органів та військовослужбовців Збройних Сил України, міжнародних спостерігачів та інших осіб, які могли перешкоджати реалізації спланованого вищим військово-політичним керівництвом РФ комплексу заходів з анексії території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя та забезпечення подальшої насильницької зміни і повалення конституційного ладу, захоплення державної влади на території АР Крим та м. Севастополя, а також порушення територіальної цілісності України, що мала бути досягнута в результаті безперешкодного проведення незаконного референдуму 16.03.2014.

Керівництвом РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі прийнято рішення про зміну місця дислокації підрозділу (м. Севастополь, вул. Щербака, 8) та привласнення вогнепальної зброї.

З цією метою, Колбіним С.М. не пізніше 27.02.2014 на території бази дислокації РМОП «Беркут» за адресою: м. Севастополь, вул. Щербака, 8 проведено збори особового складу РМОП «Беркут» УМВС України в місті

Севастополі, під час яких він повідомив особовому складу про те, що вони діють в інтересах РФ, представники якої гарантують матеріальну підтримку та силову підтримку підрозділів ЗС РФ, можливість отримання громадянства РФ усім задіяним до підривної діяльності проти України. Після чого особовому складу доведено завідомо незаконний наказ заволодіти усією наявною на території бази дислокації підрозділу вогнепальною зброєю, спеціальними засобами та іншим необхідним майном, здійснити вихід на автомобільній техніці зі зброєю та спеціальними засобами у складі підрозділу за межі пунктів постійної дислокації на рубежі, визначені самопроголошеною владою м. Севастополя, з метою блокування автошляхів сполучення між АР Крим та територіями Запорізької та Херсонської області, де проводити фільтраційні заходи на блокпостах в районі населених пунктів м. Армянськ та м. Чонгар.

Усвідомлюючи завідомо незаконний характер такого роду наказів, підривний характер такої діяльності керівництва РМОП «Беркут» в місті Севастополі, більшість працівників вказаного підрозділу, зокрема Максимов О.С., Андрейченко В.М., Овчаренко О.М., Амелін О.Г. прийняли рішення приєднатися до реалізації злочинного умислу Колбіна С.М., вчинити активні дії на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, тим самим вступили у змову та підтримали злочинні наміри керівництва підрозділу, спрямовані на вчинення злочинів проти основ національної безпеки.

При цьому, вказані працівники РМОП «Беркут» в місті Севастополі, усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

Діючи на виконання вказаного злочинного наказу Колбіна С.М., за попередньою змовою групою осіб, Максимов О.С., спільно з Колбіним С.М. та Овчаренком О.М., Андрейченком В.М., Амеліним О.Г. та іншими співробітниками підрозділу РМОП «Беркут» у м. Севастополі заволоділи вогнепальною зброєю, боєприпасами та іншим майном, яке знаходилось у місці дислокації вказаного підрозділу за адресою: м. Севастополь, вул. Щербака, 8. Відповідно до Акту позапланової інвентаризації озброєння, яке знаходиться на обліку РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі від 27.02.2014 та додатку до нього встановлено, що в камері зберігання відсутні:

9 мм пістолет ПМ у кількості 46 одиниць; 9 мм пістолет Форт-12 - 28 одиниць; 9 мм пістолет Форт-17 – 1 од.; 9 мм пістолет Форт-14ТП – 1од.; 9 мм пістолет АПС – 12 од.; 7.62 АКМ (АКМС) – 69 од.; 5.45 АК-74 – 1 од.; 7.62 мм СВД – 2 од., 7.62 мм ручні кулемети РПК – 1 од., помпова рушниця «Форт 500» - 6 од., 5.6 мм карабін з оптицілом ТОЗ-18- 2 од., а також набої до них відповідно до переліку в додатку.

Максимов О.С., діючи за попередньою змовою групою осіб, разом з Колбіним С.М. та іншими працівниками РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, з метою вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, зловживаючи своїм службовим становищем, заволоділи вогнепальною зброєю та набоями до неї, які перебували на обліку вказаного підрозділу, а також, вогнепальною зброєю, а саме 40 автоматами АКС74У та 12000 набоями до них, які раніше отримали у м. Києві, зокрема й автоматом АКС74У № 726143-83, який особисто отримав Максимов О.С.

Таким чином, Максимов О.С. заволодів вогнепальною зброєю, за попередньою змовою групою осіб, шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем, чим вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 262 КК України.

Продовжуючи реалізацію свого умислу, спрямованого на вчинення в інтересах РФ дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, кінцевою метою яких є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, Колбін С.М. спільно з підлеглими працівниками РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, які вступили з ним у попередню змову на вчинення вказаних умисних дій, 27.02.2014 здійснили вихід на автомобільній техніці за межі пунктів постійної дислокації в м. Севастополі на стаціонарних постах ДАІ (далі - блокпостах) в районі населених пунктів м. Армянськ та с. Чонгар, з метою блокування автошляхів сполучення між Автономною Республікою Крим та територіями Запорізької та Херсонської області.

При цьому, особовий склад РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі розподілено на вищезазначених блокпостах наступним чином:

блокпости в районі населеного пункту м. Армянськ - командир РМОП «Беркут» в місті Севастополі Колбін С.М., командир штурмового взводу Ковальов М.В., командир автотранспортного взводу Овчаренко О.М., разом зі співробітниками вказаного підрозділу Суходольським В.В., Усенком Ю.Ю. Андрейченком В.М., Максимовим О.С., Амеліним О.Г. та іншими нествановленими працівниками цього підрозділу;

блокпост в районі населеного пункту с. Чонгар - заступник командира РМОП «Беркут» в місті Севастополі Чередніченко О.В. (за вказаними фактами у кримінальному провадженні № 42017010000000085 від 20.06.2017 за обвинуваченням Чередніченко О.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України до суду 23.01.2020 направлено обвинувальний акт) разом з іншими нествановленими працівниками цього підрозділу.

Так, вищезазначеними співробітниками РМОП «Беркут» в місті Севастополі, у загальній кількості понад 60 осіб, під час перебування в лютому-березні 2014 року на блокпостах в районі населених пунктів м. Армянськ та

с. Чонгар, без передбачених законом підстав здійснювали розміщення блокпостів, перекриття проїжджої частини бетонними плитами, догляд транспортних засобів, перешкоджали вільному пересуванню, затримували та застосовували насильство стосовно представників державної влади, працівників правоохоронних органів та військовослужбовців Збройних Сил України, міжнародних спостерігачів, журналістів та інших осіб, які могли перешкоджати реалізації комплексу заходів представників РФ з анексії території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, порушення територіальної цілісності України, що мала бути досягнута в результаті безперешкодного проведення незаконного референдуму 16.03.2014.

Водночас, в районі вказаних блокпостів до складу вищевказаних озброєних груп з числа працівників РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, приєдналися члени керованих представниками РФ парамілітарних організацій «казаків», місцевих проросійських організацій (самооборона), та підрозділи ЗС РФ, які повинні були сприяти працівникам РМОП «Беркут» у здійсненні вищезазначеного комплексу заходів.

У вказаний період Колбін С.М., Чередніченко О.В., отримуючи вказівки від представників РФ, у свою чергу здійснювали безпосереднє керівництво та забезпечували цілодобові чергування на вказаних блокпостах озброєних вогнепальною зброєю загонів, до складу яких входили залучені ними працівники РМОП «Беркут» в м. Севастополі, а також загони керованих представниками РФ парамілітарних організацій «казаків», місцевих проросійських організацій (самооборона), та підрозділи ЗС РФ, які сумісно повинні були забезпечити озброєний супротив в разі спроби в'їзду на територію АР Крим підрозділів ЗС України та МВС України, та використати таку подію для ескалації збройного конфлікту із застосуванням можливостей широкомасштабного вторгнення на територію України особовим складом підрозділів ЗС РФ.

Вищезазначені керівники РМОП «Беркут» в м. Севастополі, разом з Овчаренком О.М., в період з 27.02.2014 по 20.03.2014 здійснювали керівництво по забезпеченню вищезазначеної злочинної діяльності підлеглих працівників, в районі населених пунктах м. Армянськ та с. Чонгар, де безпосередньо керували діями підлеглих працівників озброєних вогнепальною зброєю, серед яких були Андрейченко В.М., Максимов О.С. та Амелін О.Г., під час їх цілодобового чергування та перешкоджання вільному пересуванню представників державної влади, місцевого самоврядування України, працівників правоохоронних органів та військовослужбовців ЗС України, міжнародних спостерігачів, журналістів та інших осіб.

За вищевказаних обставин, громадянин України Максимов Олексій Станіславович, який займав посаду міліціонера-підричника штурмового взводу РМОП «Беркут» в м. Севастополі, мав спеціальне звання старший сержант міліції та присягнув народові України суворо дотримуватись її Конституції та чинного законодавства, захищати від протиправних посягань життя, здоров'я,

права і свободи громадян, державний устрій і громадський порядок, в силу положень ст.ст. 1, 2, 4, 5, 10 ЗУ «Про міліцію», не пізніше 27.02.2014 вчинив державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України у формі — надання іноземній державі, їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, що виявилась у:

- розпалюванні сепаратистських настроїв серед населення на території Автономної Республіки Крим, шляхом маніпуляції відомостями про обставини подій масових акцій протестів у м. Києві в 2013-2014 роках, озвучених керівництвом РМОП «Беркут» у м. Севастополі у засобах масової інформації з метою забезпечення наступної підтримки нелегітимних референдумів та інформаційного впливу на пересічних громадян;

- створення умов для зміни території України, шляхом забезпечення проведення не передбачених Конституцією України референдумів про вихід АР Крим та м. Севастополя зі складу України;

- створення умов для захоплення влади у м. Севастополі та збройного захоплення ВР АР Крим з наступним прийняттям рішення про проведення не передбачених Конституцією та законами України місцевих референдумів;

- вихід у складі підрозділу РМОП «Беркут» у м. Севастополі з підпорядкування органів державної влади України з відмовою виконувати накази керівництва ГУ МВС України в м. Севастополі та перехід до незаконно створеного «спеціального муніципального підрозділу міліції «Беркут» в м. Севастополі.

Таким чином, Максимов О.С. скоїв державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, а саме – надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, чим вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 111 КК України (чинна в редакції до 08.04.2014).

Також, Максимов О.С. вчинив умисні дії з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, діючи в інтересах РФ, яка з 20.02.2014 розпочала агресію з метою захоплення території України.

Так, упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва ЗС РФ, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та ЗС РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на

вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту РФ (далі – ЧФ РФ), це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС РФ, а тому ведення збройної агресії проти України розпочато на території півострова Крим.

Так, починаючи з 20 лютого 2014 року для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії РФ території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено приховане вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих озброєних підрозділів ЗС РФ.

Протягом лютого-березня 2014 року, на території АРК реалізація даного плану здійснювалась через поєднання методів дипломатичного тиску, інформаційно-психологічних операцій, прихованої військової інтервенції, застосування підрозділів ЗС РФ у порушення угод про умови їх перебування на території України, блокади військових частин ЗС України, перешкоджання в'їзду на територію АР Крим представників державної влади України, воєнно-політичної підтримки сепаратистських груп, використання осіб з числа діючих працівників правоохоронних органів України, які зрадили присязі та інших осіб, що мало на меті представити наступну анексію території АРК місцевою ініціативою в умовах удаваної кризи легітимності влади в Україні.

Так, 22 лютого 2014 року, незважаючи на відсутність передбачених законом підстав та встановлені законодавством обмеження для працівників правоохоронних органів на участь та виступи на масових зборах громадян, не здійснюючи в цьому місці виконання повноважень з охорони громадського порядку, командир роти міліції особливого призначення «Беркут» у м. Севастополі Колбін С.М., координуючи свої дії з депутатом Верховної Ради України Колесніченком В.В., представником іноземної держави Чалим О.М., за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова, організував шикування особового складу вказаного підрозділу, де Колбін С.М. звернувся до учасників зборів громадян з доповіддю про повернення РМОП «Беркут» в м. Севастополь у пункт постійної дислокації після виконання задач у м. Києві.

У подальшому, 23 лютого 2014 року за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова невстановленими особами, за участі представників місцевих проросійських угруповань, організовано проведення масового зібрання громадян з єдиним питанням обрання наперед визначеного кандидата на неіснуючу посаду «народного мера м. Севастополь» громадянина РФ Чалого Олексія Михайловича. Під час проведення вказаного зібрання, депутатом Верховної Ради України Колесніченком В.В. публічно стверджувався факт «державного перевороту у м. Києві», висловлено заклики до голосування за єдиного кандидата, який забезпечить переговори та захист працівників «Беркуту», оголошено про необхідність створення штабу, що забезпечить

фізичний захист мешканців міста, вказано на готовність підрозділу МОП «Беркут» захистити мешканців міста Севастополя від надуманих загроз, які начебто виходять від «радикалів» з іншої території України. За пропозицією організаторів зібрання, учасники мітингу у незаконний спосіб «проголосували» за обрання Чалого О.М. на неіснуючу посаду «народного мера» Севастополя, оголосили про намір встановити контроль над правоохоронними органами міста, закликали РФ про допомогу, створюючи уявні підстави для виправдання вторгнення збройних сил РФ на територію України, оголосили про початок запису у списки добровольців до «загонів самооборони».

Наступного дня, 24 лютого 2014 року Севастопольська міська рада прийняла рішення про незаконне створення для Чалого О.М. посади «голови Координаційної ради з організації управління і забезпечення життєдіяльності Севастополя». В цей же день, невстановленими досудовим розслідуванням особами на будівлі Севастопольської державної адміністрації підняли прапор РФ, на в'їздах до м. Севастополя «загони самооборони» обладнали 7 блокпостів.

Розпорядженням Чалого О.М., як так званого голови Координаційної ради з організації Севастопольського міського управління забезпечення життєдіяльності Севастополя № 1 від 26.02.2014 прийнято рішення про створення «спеціального муніципального підрозділу міліції «Беркут» з покладенням на заступника командира РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополь Чередніченка О.В. обов'язків командира цього незаконно створеного збройного формування.

В.о. міністра внутрішніх справ України (Аваков А.Б.) підписав наказ № 144 від 25.02.2014 «Про ліквідацію спеціальних підрозділів міліції громадської безпеки «Беркут», про що оголошено 26.02.2014 року.

Поряд з цим, 26.02.2014 опубліковано та поширено заяву голови Координаційної ради з організації управління і забезпечення життєдіяльності Севастополя Чалого О.М. про створення Антитерористичного центру, відмову влади у м. Києві надати бюджетне фінансування соціальних виплат та оголошено про гарантію виплати заробітної плати співробітникам «Беркуту» за рахунок наявних у міському бюджеті грошових коштів.

В наступному, 27.02.2014 року близько 04.00 год. приміщення Верховної Ради Автономної Республіки Крим (далі-ВР АР Крим) зайняв озброєний зведений загін у форменому одязі та засобах захисту і озброєнням характерним для ЗС РФ, над будівлею піднятий прапор РФ.

Того ж дня, в умовах повного контролю внутрішнього периметру приміщень ВР АР Крим групою осіб з озброєнням та військовою формою, засобами захисту характерними для ЗС РФ та в умовах оточення зовнішнього периметру вказаної будівлі представниками місцевих проросійських угруповань, «загонами самооборони» та козачих парамілітарних організацій, діючи у спосіб, що суперечить положенням Конституції та законів України, у закритому режимі, без належного підтвердження кворуму депутатів, ухвалено постанову ВР АР

Крим про проведення 25 травня 2014 року місцевого референдуму з питання: «Автономна Республіка Крим має державну самостійність та входить до складу України на основі договорів і угод».

В подальшому, дата проведення незаконного референдуму перенесена на 16 березня 2014 року та змінено виклад питань щодо входження АР Крим до складу РФ або залишення у складі України. Крім цього, 26.02.2014 прийнято рішення про звільнення голови Ради міністрів АР Крим Анатолія Могильова та призначення на цю посаду Сергія Аксьонова. Обидва рішення суперечили чинному українському законодавству, вчинені з метою захоплення державної влади. Окремо, 06.03.2014 рішенням позачергової сесії Севастопольської міської ради підтримано рішення ВР АР Крим про призначення на 16.03.2014 загальнокримського референдуму з постановленням питань: «Про входження Криму до складу Росії на правах суб'єкта РФ. Про відновлення Конституції Республіки Крим від 1992 року і залишення Криму у складі України», що суперечило Конституції та законам України.

В рамках реалізації загального плану агресії та його складової у вигляді незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя, з метою усунення перешкод у захопленні та контролі військовослужбовцями ЗС РФ на вищевказаних та інших об'єктах критичної інфраструктури, відверненні можливих контр-заходів з їх деблокування, невстановленими особами залучено працівників правоохоронних органів України, що дислокувались у АР Крим, зокрема групи осіб з числа особового складу РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, зокрема, керівництва цього підрозділу, які у свою чергу повинні були залучити до цих злочинних дій інших працівників РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі.

До завдань вказаних осіб в рамках виконання злочинного плану агресії було віднесено організацію заходів управління силами особового складу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі для недопущення в'їзду на територію півострову Крим осіб та груп, що могли перешкодити досягненню злочинної мети комплексу заходів з анексії території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя та забезпечення подальшої насильницької зміни і повалення конституційного ладу, захоплення державної влади на території АР Крим та м. Севастополя, а також порушення територіальної цілісності України, що мала бути досягнута в результаті безперешкодного проведення незаконного референдуму 16.03.2014.

Діючи на виконання явно злочинного наказу керівництва РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, які у свою чергу діяли на виконання наказів представників РФ, працівники вказаного підрозділу, починаючи з 26.02.2014 заволоділи табельною вогнепальною зброєю та спеціальними засобами, та здійснили вихід у складі підрозділу на автомобільній техніці за межі пунктів постійної дислокації на рубежі визначені злочинним наказом, де з 27.02.2014 по 20.03.2014, будучи одягненими у формений одяг працівників МВС України зі

знаками розрізнення підрозділу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, вчиняли організовані дії по блокуванню автошляхів сполучення між Автономною Республікою Крим та територіями Запорізької та Херсонської області та без передбачених законодавством підстав проводили фільтраційних заходи на блокпостах в районі населених пунктів Армянськ (група під керівництвом Колбіна С.М. та інших керівників підрозділу, у тому числі Овчаренка О.М.) (за вказаними фактами у кримінальному провадженні № 42014190000000024 від 27.02.2014 за обвинуваченням Колбіна С.М. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.3 ст.110, ч.3 ст.365 КК України до суду 26.09.2016 направлено обвинувальний акт) та населеного пункту Чонгар (група під керівництвом Чередніченко О.В.) (за вказаними фактами у кримінальному провадженні № 42017010000000085 від 20.06.2017 за обвинуваченням Чередніченко О.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.111 КК України до суду 23.01.2020 направлено обвинувальний акт).

Поряд з цим, особи з числа працівників РМОП «Беркут» в місті Севастополі, зокрема Максимов О.С., Андрейченко В.М., Овчаренко О.М., Амелін О.Г., під час перебування в лютому-березні 2014 року на блокпостах в районі населених пунктів м. Армянськ та с. Чонгар на виконання явно злочинного наказу командира вказаного підрозділу Колбіна С.М., без передбачених законом підстав здійснювали розміщення блок-постів, перекриття проїжджої частини бетонними плитами, догляди ТЗ, оголошення заборони в'їзду на територію АРК журналістів та інших осіб, огляд вмісту їх фото-, відеокамер, забезпечували цілодобові чергування озброєних варт, які були здатні забезпечити озброєний супротив в разі спроби в'їзду на територію Автономної Республіки Крим підрозділів ЗСУ та МВС України, та використати таку подію для ескалації збройного конфлікту із застосуванням можливостей широкомасштабного вторгнення на територію України особовим складом підрозділів ЗС РФ.

Водночас, в районі м. Армянська та с. Чонгар до складу вищевказаних озброєних груп з числа працівників РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, приєдналися направлені невстановленими особами члени парамілітарних організацій «казаків» та неідентифіковані будь-якими знаками розрізнення особи з озброєнням та військовою формою, засобами захисту характерною для ЗС РФ, присутність яких визначалась злочинним умислом розв'язування та здійснення збройної агресії проти України, а діяльність узгоджувалась з Колбіним С.М та Чередніченком О.В. у місцях знаходження керованих ними груп працівників РМОП «Беркут» в м. Севастополі.

Водночас, з метою імітування державотворчих процесів, 11 березня 2014 року ВР АР Крим та Севастопольська міська рада спільно ухвалили «Декларацію про незалежність Автономної Республіки Крим та м. Севастополя», що мала в майбутньому забезпечити вигляд звернення до політичного керівництва РФ

нібито від імені суверенної влади, а не режиму сепаратистів в автономії у складі України.

За оголошеними результатами незаконного референдуму 16 березня 2014 року входження до складу РФ підтримали 96,57% учасників голосування, 17 березня 2014 року Верховна Рада АРК прийняла постанову про незалежність «Республіки Крим» і звернулася з проханням включити до складу РФ на правах суб'єкта федерації.

В наступному, 18 березня 2014 року самопроголошений мер м. Севастополя Чалий О.М., голова тимчасової окупаційної влади в Автономній Республіці Крим Аксьонов С.В., голова окупаційної Ради Республіки Крим Константинов В.А. підписали договір «про прийняття Республіки Крим до складу РФ», ратифікацію якого підписано 21 березня 2014 року президентом РФ.

Водночас, 20 березня 2014 року, незважаючи на відсутність передбачених законом підстав та встановлені законодавством обмеження для працівників правоохоронних органів на участь та виступи на масових зборах громадян, не здійснюючи в цьому місці і час виконання повноважень з охорони громадського порядку, командир раніше ліквідованої роти міліції особливого призначення «Беркут» в м. Севастополі Колбін С.М., виконуючи відведену йому роль в частині участі у інформаційних заходах плану агресії РФ проти України, зокрема спрямованих на виправдання злочинів вчинених проти основ національної безпеки, за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова, в ході публічного виступу звернувся до Чалого О.М. та з виконанням вимог службових статутів, доповів самопроголошеному «меру м. Севастополь» Чалому О.М. про успішне виконання групою працівників «Беркуту» раніше поставлених завдань на півночі Автономної Республіки Крим. В свою, чергу Чалий О.М. у своєму виступі-відповіді на доповідь Колбіна С.М. нагадав присутнім про факт переходу підрозділу «Беркут» на бік самопроголошеної влади в м. Севастополя після 23.02.2014 і зазначив, що саме завдяки вказаному підрозділу «Беркут» був заблокований в'їзд на територію півострову Крим і стали можливими всі подальші події та висловив слова вдячності присутнім на сцені особам.

Відтак всупереч міжнародному правопорядку, з нехтуванням державного суверенітету та територіальної цілісності України, починаючи з 20 лютого 2014 року, представниками влади РФ і службовими особами ЗС РФ, завершено вчинення дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України за вищевказаних обставин працівниками РМОП «Беркут» в м. Севастополі, які діяли під керівництвом та за безпосередньої участі Колбіна С.М., Максимова О.С., Андрейченка В.М., Овчаренка О.М., Амеліна О.Г. та інших працівників вказаного підрозділу.

Таким чином, Максимов О.С., будучи представником влади, діючи за попередньою змовою групою осіб, вчинив умисні дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку,

встановленого Конституцією України, які призвели до інших тяжких наслідків, тобто вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 110 КК України (чинна в редакції до 08.04.2014).

**Старший слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими
протестами у 2013–2014 роках,
Державного бюро розслідувань**

Тетяна ТВЕРЕЗОВСЬКА

ПОГОДЖЕНО:

**Прокурор другого відділу процесуального керівництва
Департаменту організації, процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення у кримінальних провадженнях
про злочини, вчинені у зв'язку із масовими
протестами у 2013-2014 роках,
Офісу Генерального прокурора**

Олексій КЛИМЕНКО

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Підозрюваному у відповідності до вимог статей 20, 42, 276, 277 Кримінального процесуального кодексу України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду у порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

Особою, стосовно якої зібрано достатньо доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, але не повідомлено про підозру у зв'язку з її смертю, є фізична особа, стосовно якої за результатами проведеного досудового розслідування настав випадок та існують підстави, передбачені частиною першою статті 276 цього Кодексу для повідомлення про підозру, але якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, не повідомлено про підозру через її смерть.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що

охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

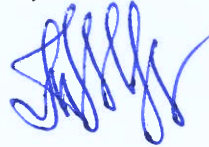
8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ / _____ /
(прізвище, ім'я, по батькові) (підпис)

«_____» ГОД. «_____» ХВИЛИН «_____» _____ 2024 року.

**Старший слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими
протестами у 2013–2014 роках,
Державного бюро розслідувань**

Тетяна ТВЕРЕЗОВСЬКА